

PERFECT SKI – DE TRE STORA FAKTORERNA

NUMMER 1 - KONTAKTYTOR

ABSOLUT VIKTIGAST! Skapa kontaktytor som är så blanka och plana som möjligt. Oavsett vilken avverkningsmetod, t ex stenslipning el stålsickling, som använts för preparering av belag så finns det kontaktytor som behöver få bättre ytor. Dessa kan kallas för lastbärande ytor (toppar) eller dalar. Eftersom snö kan röra på sig och är mycket ojämn så kan det erhållas kontakt med snön både i dal och på topp. Desto hårdare yta – skarpare spetsigare spets(is eller även vid även kallare temperatur + nysnöflingor) – desto mer bärs åkaren upp av de lastbärande ytorna (topparna). Blir snön lite lösare och även varmare blötare så erhålls även kontaktpunkter i dalarna. Så för att säkerställa bra kontaktytor på skidan så bör både toppar och dalar behandlas och poleras så att blanka polerade ytor fås.

Metod

- Borstning – polering – sickling (fin stålsickel eller rakblad)
- Vallning med hårdaste valla – fungerar som flytspackel + inkapslare. Fyller ut håligheter + bakar in flimmerhår och andra utstickande belagsdelar.

NUMMER 2 – TA BORT ALLT SOM INTE BEHÖVS

Moment nummer 2 – Fundera på vilken typ av yta du skall åka på. När du analyserat och förstått hur snön uppträder, hur hård snön är, hur stora minsta snöpartiklarna är, hur jag kan skapa vattenfilm för smörjning, hur stora de lastbärande ytorna skall vara. Analysen skall ge mig svar på hur lång och bred skall mina lastbärande ytor vara. Tänk också på att vid borttagandet av ytor får jag ej försämra jämnheten och blankheten mer än den positiva effekten av det jag vinner på minskad yta.

Till exempel vid kalla torra fören så kommer jag få mindre antal kontaktpunkter under skidan. Beroende på att kylan gör snön hård. Då kan min skidas yta kanske vara helt plan. Men även här kommer den åkare uppnå högst fart, som tar bort alla ytor som inte behövs för att bära upp åkarens vikt med så högt ytläge som möjligt i snön. Samtidigt skall de kvarvarande ytorna kunna skapa en vattenfilm för smörjning.

Notera: Får jag för lite vattenfilm får jag torrfriktion = går trögt. Får jag för mycket vattenutbredning så minskar den maximum smörjande effekt som vattnet kan ge.

Ett till exempel Blöt nästan varm snö. Här vill man åka med en kontaktyta som är bredare och kortare. Vattnet finns nästan från start i snön eller skapas väldigt lätt och snabbt. Snön kan dessutom lätt tränga upp överallt där den kan och har möjlighet. Får du uppträngning får du mer kontaktpunkter och skidorna går väldigt trögt. Optimalt är troligen att tillföra strukturer som är beskaffade så att så mycket yta som möjligt tas bort utan att snöuppträngning kan ske

NUMMER 3 – MINSKA FRIKTIONEN

Görs genom att tillföra kemiska produkter. Skidvalla med mycket fluor är det som minskar friktion mest. Det vill säga skapar förutsättning för att skidans belag och kontaktytor glider (halkar) lätt över den vattenfilm som skapats på snökristallerna.

Man kan dela in friktion i 3 kategorier torrfriktion, våtfriktion och luftfriktion.

Luftfriktion är det absolut bästa – här finns väldigt litet motstånd – så alla ytor som går i luft eller att luftkudde kan skapas under skidorna (vid höga farter) är det bästa tillståndet

Vattenfriktion är också ett bra tillstånd. Vatten ger väldigt bra smörjning. Så därför vill vi ha ytor och förutsättningar som gör att vi skapar vattenfilm och samtidigt undviker för stor vattenutbredning.

Torrfriktion vill vi undvika så mycket som möjligt. I riktigt kalla fören får vi öar. För all torrfriktion vill vi ändå ha så blanka och fina ytor som möjligt. Kan vi dessutom minska mängden yta med torrfriktion är det fördelaktigt.